

vistnok, netop naar henses til Sparekassernes konservative Virken, det rigtige, idet det jo virkelig for en Sparekasse først faar Betydning, om Papirerne ere gaaede op eller ned, naar den Dag kommer, da den enten sælger dem frivillig eller sælger dem, fordi den er i Trang for at skaffe Penge. Ved Sparekasseloven skete der imidlertid et Brud med dette Princip, og jeg indser meget vel, at man vanskelig vilde kunne gaa tilbage til den Regel, der var den almindelig anvendte, før Sparekasseloven traadte i Virksomhed. Men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at hvis man for 20 Aar siden, da Sparekasseloven blev vedtaget, havde forudset, at man vilde komme ind i en Periode, hvor Konjunkturerne for Pengeeffekterne vilde skifte med saa overordentlig Hurtighed og Pludselighed, som vi have kendt siden den Tid, vilde man næppe have taget et saa kort Gennemsnit for Regnskabsopgørelserne. Forholdet er jo det, at det meget let hænder, at i Løbet af nogle faa Aar stiger Kursen paa Børs-effekter — jeg tænker navnlig paa Kreditforeningsobligationer — meget stærkt. Det medfører efter Sparekasseloven, at de Sparekasser, som eje mange Kreditforeningsobligationer, komme til i et eller to Regnskaber at staa med en meget stor Gevinst paa dette Punkt, men en Gevinst, som kun er Gevinst paa Papiret, saa længe Sparekassen ikke finder sig foranlediget eller nødsaget til at sælge dem. Og omvendt hænder det, at Børs-effekterne i Løbet af nogle faa Aar pludselig gaa saa langt ned, at Sparekasserne i Løbet af disse Aar komme til at staa med et stort Tab, som imidlertid efter min Opfattelse kun er et Tab paa Papiret, saa længe Sparekasserne ikke blive nødte til at sælge de paagældende Papirer. Jeg har derfor ment, at man vilde komme ind i en mere rolig og regelmæssig Tilstaud ved Regnskabsafslutningen, naar man forandrede det 3-aarige Gennemsnit til et 10-aarigt; saa vilde man faa et jævner Gennemsnit af Kursen paa disse Obligationer. Den vilde selvfølgelig bevæge sig op og ned, men den vilde ikke bevæge sig op og ned med de stærke Slag, som vi i Løbet af en Række Aar nu have været Vidne til.

Jeg tror, at turde sige, at dette Lovforslags Gennemførelse vil blive hilst med Glæde i vide Kredse omkring i Landet, og at dets Gennemførelse vil tjene til at bringe større Stabilitet i vore økonomiske Forhold, haade i By og paa Land, i det hele taget, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings bedste Velvillie.

J. Nielsen: Da jeg i en Række Aar har været Formand for en lille kommunal Sparekasse, har jeg haft god Lejlighed til at mærke de Ulemper og det Tryk, som fremkommer ved den til sine Tider usunde Konkurrence, som den ærede Forslagsstiller fremhævede, der tidt var mellem de forskellige Pengeinstituter, dels mellem selve Sparekasserne, men dels ogsaa, som den ærede Forslagsstiller ganske rigtigt betonedede, mellem Banker og Sparekasser, fordi deres Virksomhed er en hel Del forskellig fra hinanden. Jeg skal saaledes tillade mig at nævne et Eksempel paa en efter min Mening bagvendt Maade at forhøje Renten af Indskud paa, som jeg ved, adskillige Banker have brugt, nemlig at de give $\frac{1}{2}$ pCt. mere af Indskud, som de have i 2—3 Maanedere end af de Indskud, som de have et halvt Aar, et helt Aar eller flere Aar. Jeg mener, at skulde der være nogen Forskel, burde det netop være det omvendte, saaledes at de Indskud, der stod længst og sikrest hos Sparekasserne og Bankerne, skulde have den højeste Rente. — Hvad nu selve Indholdet af Lovforslaget angaar, saavel som de Grunde, hvormed Forslagsstilleren har motiveret det, behøver jeg ikke at udbrede mig over dem, men kan i Virkeligheden indskrænke mig til i et og alt at slutte mig til den Motivering, som den ærede Forslagsstiller har givet. Jeg vil kun sige, at for mit Vedkommende vilde jeg helst se, at det ligefrem blev forbudt at tage en højere Rente end denne Maksimalrente, som vil blive fastsat efter dette Lovforslag. Men naar Forslagsstilleren mener, at det vilde møde Modstand og rejse en stærk Indvending derimod, betragter jeg ogsaa det, der foreligger her, som i alt Fald et meget væsentlig Fremskridt paa dette Omraade, vi kunne saa maaske senere tage Skridtet fuldt ud. Med Hensyn til det sidste Punkt, Kursen paa de forskellige Børspapirer, er jeg fuldt ud enig med den ærede Forslagsstiller. Det er sikkert, at Sparekasserne, og Bankerne vel sagtens med, faa meget store Ulemper ved det korte Gennemsnit, naar vi have saa store Svingninger paa Papirernes Kurs, som vi have haft i de senere Aar. For en saadan lille Sparekasse, som den, jeg har med at gøre, kan det meget vel foraaarsage, at skønt Sparekassen i Virkeligheden har et ganske rundeligt Overskud, saa faa vi Underbalance; det, tror jeg ganske sikkert vil være Tilfældet i Aar med den Sparekasse, jeg har med at gøre. Dette Forslag vil efter min Mening fremkalde meget stabilere Forhold, naar det 3-aarige